

2310 SOUL

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Statement: Ανεξαρτήτως κρίσης, η μυθολογία του θεσσαλονικιώτικου σαββατοκύριακου δεν θα πω ότι καλά κρατεί, αλλά τουλάχιστον υπάρχει! Δεν ξέρω, θα καταγράψω μόνο αυτό που είδα και έζησα το προηγούμενο σαββατοκύριακο στο κέντρο καταμεσής του «μικρού καλοκαιριού», όπως βάφτισαν οι μετεωρολόγοι τις υψηλές θερμοκρασίες της εποχής.

Κατηφόρισα στα «Public» για την παρουσίαση του βιβλίου του Κιθ Ρίτσαρντς, παρακάτω έστηναν το εορταστικό καρουζέλ, στην καρδιά της

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΚΜΕΚ, ΟΧΙ ΝΤΕΜΕΚ!

Αριστοτέλους λεφρούσι το πλήθος, όλοι με μια σακούλα στο χέρι, «πολυκαταστηματέξ» βέβαια, αν αυτό λέει κάτι. Αντάμωσα με τους Αθηναίους συμπαραουσιαστές του «Life», οασσιωμένους από την πολυκοσμία και το κυκλοφοριακό, που ο Σταύρος προσομοίωσε με Καράτσι, αφού οι Θεσσαλονικαράδες τάμα το έχουν το Σάββατο να κατεβαίνουν με αμάξι και να παρκάρουν όπου βρίσκουν.

Μετά τον Κιθ, μετακομίσαμε στην Κούσκουρα. Ζίγκα τα σουβλακοστάσι του «Ντερλικατέσεν» και τα μπεργκεροτραπέζια του «Goody's», πατείς με πατώ σε στην ποζεράδικη φραπεδερί «Social» και στο ασιατικής κουζίνας «Monggo» – κανενός η μάνα δεν μαγειρεύει σαββατιάτικα; Μεγάλες στιγμές! Με εύνοια της τύχης, άδειασε τραπέζι στο «Εργον». Το «Εργον», και το γκουρμέ εστιατόριο αλλά και το παντοπωλείο είναι τα πρώτα που ξανάκαναν μόδα την Ελλάδα κι όχι, παρακαλώ, λόγω συνθηκών, αλλά από ιδεολογία. Οι αδελφοί Δούζη φούλαραν ράφια και κουζίνες με στάκες Κρήτης, καβουρμάδες εβριτικούς, ποντιακά περέκ, σάλτσες, κρασιά, κρεατικά και κάθε λογής γαλαζομπλέ καλούδια, οργανώνοντας δρόμους νησιών ή στεριάς, οργανώνοντας μια κατάσταση win to win, που λένε και στα σεμινάρια!

Σάββατο απόγευμα και η Θεσσαλονίκη πάρταρε με φάβες κι ένα γύρο για Όσκαρ! Εδώ μπαίνει στο κόλπο και ο Σκαρμούτσος, η φίρμα, η ατραξιόν, ο ποπ σταρ αλλά και το παιδί της διπλανής πόρτας, ο σεφ που, όταν βγει από την κουζίνα για να κάνει τσιγάρο, ως αντικείμενο γυναικείου πόθου δεν προλαβαίνει να φωτογραφίζεται. Ο γύρος του είναι φτιαγμένος από παντοσέτα που την κόβει ο ίδιος προσωπικά! Μεταξύ μας, ο Κιθ Ρίτσαρντς αν έσκαγε στην Κούσκουρα, λιγότερα αυτόγραφα θα υπέγραφε.

Απογευματάκι προς νύχτα και η Θεσσα-

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ
Φωτογραφία εποχής.
Σαν να μην πέρασε μια μέρα!

λονίκη δεν θα πω ότι καλά κρατεί, αλλά τουλάχιστον υπάρχει!

ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ

Ο συνδημιουργός του «Logicomix» σε ένα μυθιστόρημα - κοντσέρτο για έρωτες, ιστορία και πολυβόλα, που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη.

Συγχωρέστε μου τον υπερθετικό, αλλά, αν δεν το πω, θα σκάσω: Το καλύτερο ελληνικό μυθιστόρημα της χρονιάς; Ναι, με κεφαλαία γράμματα! Η φήμη, άλλωστε, ταξιδεύει στόμα με στόμα, από παρέα σε παρέα, από αναγνώστη σε αναγνώστη. Ο Χρήστος Χ. Παπαδημητρίου, καθηγητής Πληροφορικής στο Χάρβαρντ, στο MIT, στο Στάντφορντ, στο ΕΜΠ και στο

Μπέρκλεϊ, ο συνδημιουργός μαζί με τον Απόστολο Δοξιάδη του «Logicomix», στην «Ανεξαρτησία» καταφέρνει το ακατόρθωτο: να γράψει ένα μεγάλο ιστορικό μυθιστόρημα με βάση τους κανόνες της αμερικανικής μυθιστορίας, χρησιμοποιώντας όμως ομπρικής διάστασης αφήγηση, μολιάζοντάς το ταυτόχρονα με χρώμα μπλε, όπως η θάλασσα της Πύλου, από όπου ξεκινά η αφήγηση αλλά και τελειώνει η ιστορία.

Το στόρι: ένας 36χρονος μαθηματικός, που μεγάλωσε στην Αμερική αλλά ζει με τις άβυσσες μνήμες της μητέρας του, αναζητεί τα προγονικά ίχνη στο απώτερο και απώτατο παρελθόν. Γιατί η «Ανεξαρτησία» είναι ένας νόμος μυστικός, είναι μια λήθη, μια λύτρωση και ένα όνειρο που ποτέ δεν σου βγαίνει. Το καλοκαίρι του 2007 και ενώ η Πελοπόννησος καίγεται, ο Χρήστος Π., η αδερφή του Κλειώ και ο παππούς τους Μακ παραδίδονται στις φλόγες της οικογενειακής τους ιστορίας. Το γενεαλογικό τους δέντρο κρατά ρίζα από τα μπαϊράκια που σήκωσε ο Κολοκοτρώνης πολιορκώντας την Τριπολιτσά, αλλά και από τους μύθους που συνοδεύουν την ιστορία των Ρομά. Το αρσενικό και το θηλυκό, που ετώνονται σχεδόν μαγικά εκείνα τα χρό-

νια, παράγουν αίμα, σάρκες και πρόσωπα που στην πορεία ταξιδεύουν σε όλη την Ελλάδα. Τσιγγάνους που πουλάν' καρέκλες, καταυλισμούς στα Αναφιώτικα της Πλάκας, μάγκες που κλέβουν ιταλικά κατοχικά καράβια παραδίδοντάς τα στους συμμάχους, μετανάστες που από Ελλάδα την κάνουν για το Key West της Φλόριντα, κορίτσια που φοιτούν στο Αμερικάνικο Κολέγιο της Αθήνας και σπουδαστές Φαρμακευτικής που η εξέγερση του Πολυτεχνείου τους βρίσκει να ανταλλάσσουν

ξύλο και κυνηγητό με τους ασφαλίτες. Οι ήρωες της «Ανεξαρτησίας» και για την ακρίβεια η Ελένη και ο Μπίθρος, γονείς του κεντρικού αφηγητή Χρήστου Π., ζουν έναν παθιασμένο έρωτα αναμεταξύ τους που προσεγγίζει το ντισεϊκό αξίωμα: αξίζει να ζεις μόνο για τον έρωτα, την τέχνη και τον αγώνα. Στρατευμένοι στην Αριστερά και ζώντας την πολυδιάσπασή της κατά τη μεγάλη ανατροπή-περιπέτεια του 20ού αιώνα, γίνονται έρμαιά της. Από την Αθήνα των Συνταγματαρχών στα γραφεία της ανατολικογερμανικής Στάζι. Είπαμε! Είναι ένα κοσμοπολιτικό μυθιστόρημα, που από τον οθωμανικό ζυγό και τα πολυσύχναστα παζάρια της Μέσης Ανατολής καταλήγει στο «διπλό» Βερολίνο πριν αλλά και μετά την πτώση του Τείχους. Όπως επίσης και στη Νέα Υόρκη της

κατάρρευσης των Δίδυμων Πύργων. Στις σελίδες του κυκλοφορούν ιδέες αλλά και σαοπένας, έρωτες, ανατροπές, πράξεις καλοσύνης αλλά και κακίας.

Ο Χρήστος Χ. Παπαδημητρίου περιπλανιέται στα εσωτερικά της ελληνικής ιστορίας και με ένα μαγικό τρόπο ενώνει την προσωπική μοίρα των πρώων του με την τραγωδία της Ελλάδας μέχρι να έρθει η δημοκρατία. Στο ενδιάμεσο παρασύρει τον αναγνώστη με διασκεδαστικές αναλύσεις για τη σημασία μιας παρτίδας τάβλι ή του σωστού κοψίματος του καρπουζιού, που στα χείλια μας η γεύση

του πάντα θα θυμίζει καλοκαίρι. Συγκινητικό, χαστικό αλλά και με ένα δεινό τρόπο κοντρολαρισμένο, γιατί καθ' όλη τη διάρκεια της κοσμοπολιτικής αυτής περιπλάνησης ελλοχεύει ο κίνδυνος του αποπροσανατολισμού, η «Ανεξαρτησία» είναι ένα μυθιστόρημα ειδικού βάρους. Μια μεγάλη αφήγηση ενός μεγάλου Έλληνα. Και για άλλη μια φορά συγχωρέστε μου τον υπερθετικό, αλλά και επιτρέψτε μου το παιχνίδι: τι θα πείτε και πώς θα νιώσετε, όταν κλείσετε αυτό το βιβλίο; Εύκολο, και θα με θυμηθείτε. **Α**

→ stefanostitsopoulos@yahoo.gr

Το καλύτερο ελληνικό μυθιστόρημα της χρονιάς; Ναι, με κεφαλαία γράμματα!